

i dem, der have staaet paa disse Havnforter. Jeg tror altsaa, at man er bedst tjent med ikke at henvise til Erfaringerne fra Alexandria for derfra at slutte, hvad der her hos os vil kunne præsteres. — Med Hensyn til det andet Punkt, de 245,000 Kr., der subsidiært ere forlangte — oprindeligt var der forlangt 475,000 Kr. — til at anstafte 11 15 Centimeters Kanoner til Trekroners Kasematter, vil jeg kun bemærke den ene Ting, at Trekroners Kasematter for Diebliffet ere bestykkede med Kanoner, som jeg i og for sig ikke vover at betegne som flette. Det er gamle 84pundige Kuglekanoner, som ere blevene forandrede til Riffelkanoner og kunne bruges som saadanne. Smidlertid ligge de i de samme Affutager, de samme gamle Træ-rapperter, der oprindeligt vare byggede til dem, dengang disse Kanoner bleve indførte som Kuglekanoner. Medens de vare Kuglekanoner, udfjød de en Kugle paa 84 Pund med en Ladning af 18 Pund Krudt. For at disse Kanoner skulle gjøre Fyldest ligeoverfor de svageste Pantserstibe med f. Ex. $4\frac{1}{2}$ Tommers Jern, er man nødt til at give dem en Kugle, der veier 210 Pund, og skyde med en Krudtladning af mindst 24 eller 27 Pund Krudt. Nu vil jeg henstille til ethvert af Thingets Medlemmer, om de kunde have Øyst til at probere dette med en almindelig Riffel: først skyde med den Kugle, der hører til den, og den Krudtladning, der er bestemt til den, og dernæst prøve at skyde med en Kugle, der veier $2\frac{1}{2}$ Gange saa meget, og en Krudtladning, der er forøget med det Halve. Hvis Noget turde gjøre et saadant Experiment — jeg bør jo ikke modsige, at Noget turde gjøre det — er jeg ialtfald ganske sikker paa, at Experimentet kun vilde blive gjort en Gang, thi det vilde værke i den vedkommende Skyttes Skulder saaledes, at han ikke vilde blive fristet til at gjentage Forsøget. Det er netop det, der skulde gjøres med de gamle Træaffutager paa Trekroner. De vare meget gode i sin Tid og til det Brug, hvortil de oprindeligt vare bestemte, men nu ere de 16 Aar gamle, og Tiden tager jo temmelig haardt paa Trævarer paa Søforterne, hvor de naturligvis ere udsatte for, og hvor man ikke kan skjærme dem mod Fugtigheden. Nu paa deres gamle Dage at skulle udholde disse forøgede Anstrængelser er Mere, end hvad man med Rimelighed kan forlange af disse gamle Træaffutager. Jeg er derfor ikke i den fjerneste Tvivl om, at, hvis man vilde forsøge at skyde med disse Kanoner i deres Træaffutager, vilde de gaa ither med det første Stud. Man gjorde Experimentet een Gang, men

ikke to Gange. Det er aldeles evident, at der kun er meget faa Alternativer at vælge imellem med Hensyn til Trekroners Bestyning. Det ene er at bygge nye Affutager til de Kanoner, som staa der, Kanoner, som i og for sig ere brugelige, det tør jeg ikke modsigge, men det vilde ikke være Beføstningen værd at bygge Affutager til dem, da de vilde koste Mere, end Kanonerne ere værd; det er ganske tydeligt. Det andet Alternativ er at købe nye Kanoner; det er det, der ligger nærmest, og saa vilde vi kunne faae Plads til disse 15 Ctm. Kanoner, der ved direkte Forsøg have vist sig istand til at skyde gennem 12" Jernplader. De skyde fortrinlig og ere saaledes i alle Henseender gode Kanoner. Vi trænge derhos haardt til dem for at faae Bagladefanoner at øve os paa for til daglig Brug at have Noget at skyde skarpt med, blandt Andet fordi man ikke kan lære at skyde skarpt med Bagladefanoner ved at experimentere med Forladefanoner — det lader sig nu engang ikke gjøre — og naar man ellers skulde skyde skarpt med Bagladefanoner, maatte man gaa til Kanoner, der ere overmaade kostbare at skyde med, fordi de sluger hvedet et Centner Krudt ved hvert Stud. Af alle disse Grunde vilde det være meget ønskeligt at faae disse mindre Bagladefanoner, som der er god Brug for. Vælg vi ikke et af disse to Alternativer, enten at købe nye Affutager til disse gamle Kanoner eller at købe nye Kanoner, er der kun et tredje Alternativ tilbage, og det er at fylde Kasematterne med Jord, thi at sætte Mennesker til disse Kanoner under en Bataille vilde jeg idetmindste, hvis jeg var Kommandant paa Trekroner, betænke mig to Gange paa.

Breinholt: Hvor fuldt jeg end slutter mig til Finantsudvalgets Indstilling om den foreliggende Finantslovs Vedtagelse, kan jeg ikke fragaa, at det forekom mig i første Diebliff, som om Udvalget eller rettere sagt Udvalgets Flertal havde gjort det mindre let for Thingets Medlemmer at følge det i denne dets Indstilling ved de i den forudgaaende Del af Betænkningen med ligesaa stor Styrke som Dygtighed fremhævede Mangler, der klæbede ved det foreliggende Lovforslag. Jeg sagde imidlertid til mig selv, at denne Opfattelse sandsynligvis maatte bero paa en Misforstaaelse fra min Side, og jeg søgte derfor ved en fornøjet og mere indgaaende Granskning af Betænkningen at finde den rette Harmoni mellem Præmisserne og Konsekventerne, som jeg intet Diebliff tvivlede om virkelig var tilstede, men